

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VI

Číslo 2

Únor 2001

Možná jste slyšeli, že do hospice chodí nevléčitelně nemocní lidé už jenom umřít. Nezasvěcenému pozorovateli se to může z dálky opravdu tak jevit. Ve skutečnosti však sem naši pacienti přicházejí žít co nejplněji až do poslední chvíle. Protože jejich čas je zpravidla nemocí ohraničen, dovedou si o to víc vážit každého dne.

Foto: Talli

O otevření Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích čtěte na straně 8-9

Z OBSAHU:

Kostel v ohrožení

STRANA 4

Zúčastněte se –
připravované akce

STRANA 6-7

Otevření Hospice
svatého Štěpána

STRANA 8-9

Zapadlí vlastenci
v Pasekách n. J.

STRANA 10-11

Dvakrát
Tříkrálová sbírka

STRANA 13

Živý betlém

STRANA 15

Patron internetu a uživatelů počítačů

VATIKÁN (Reuters): Vatikánské zdroje uvedly, že papež Jan Pavel II. uvažuje o prohlášení svatého Isidora Sevilského patronem uživatelů internetu a programátorů.

Tento světec ze sedmého století je považován za autora první encyklopedie na světě, Etymologie, která obsahuje hesla z lékařství, matematiky, historie a teologie.

Vatikán se objevil na stránkách internetu v roce 1996 – na stránce www.vatican.va, jejíž chod zajišťují tři počítače pojmenované Rafael, Michael a Gabriel.

Ekumenické rozhovory o odpustcích

Vatikán/VIS: V Římě se ve dnech 9. a 10. února sešli katolíci, luteráni a reformovaní křesťané, aby společně vedli teologickou disputaci na téma odpustků. Na pozvání Papežské rady pro jednotu křesťanů přijeli zástupci Světové federace luteránů a Světové aliance reformovaných církví.

„Cílem setkání bylo ozřejmit historické, teologické a pastorační otázky vztahující se k tématu odpustků tak, abychom si navzájem lépe rozuměli. Setkání nebylo zaměřeno na dosažení shody o odpustcích – tedy o problému, na který měli římská katolická a reformovaná církev dlouhodobě rozdílný názor“, praví se v komuniké ze 14. února.

Katolický pohled vysvětlovaly přednášky „Historické aspekty odpustků“ a „K lepšímu porozumění odpustků: Vetera et Nova“. Ze strany luteránských a reformovaných církví zazněly projevy na téma „Jubilejní odpustky a Společné prohlášení o učení o ospravedlnění“ a „Reformovaný pohled na odpustky“.

Radio Vatikán vysílá již 70 let

Vatikán/VIS/KNA: Radio Vatikán, oficiální rozhlas Svatého stolce, oslavilo v pondělí 12. února 70 let své existence. Vysílání vatikánského rozhlasu tehdy zahájil papež Pius XI. projevem v latině, když předtím slavnostně požehnal vysílač postavený Gulielmem Marconim.

Řízení vysílání Radia Vatikán, které vysílá ve 47 jazycích, je svěřeno jezuitskému řádu.

Při audienci, na kterou papež Jan Pavel II. pozval 400 zaměstnanců rozhlasu, Svatý otec mj. řekl: „Evangelizace prostřednictvím rozhlasu znamená nabízet profesionálně vynikající informace, které se stávají každodenní katechezí spojenou s životem a zkušeností posluchače.“

Pomocí krátkovlnných vysílačů dosáhne Radio Vatikán i do nejdlejších částí světa. Mimořádný význam mělo a má vysílání vatikánského rozhlasu pro země, v nichž je potlačována náboženská svoboda. Tak tomu bylo např. v době nacistické diktatury nebo za vlády komunismu ve východní a střední Evropě.

V České republice přejímá vysílání Radia Vatikán Radio Proglas (pondělí až pátek 8.40 a 20.10 hodin na vlnách 97,9 FM – Ještěd nebo 90,6 FM – Svatý Hostýn, v sobotu ve 20.00 a v neděli v 7.25 hodin na stejných vlnách). České vysílání vatikánského rozhlasu má svůj čas každý den v 5.10 a v 19.30 hodin. Ředitelem české redakce je P. Josef Kolářek SJ.

5. výročí založení ostravsko-opavské diecéze

Ostrava: Letos v květnu uplyne pět let od vzniku ostravsko-opavské diecéze. Tyto na-

rozeniny bude biskup František Lobkowicz oslavovat se svou diecézí třemi způsoby: nověnou k Duchu svatému v katedrále Božského Spasitele před slavností Soslání Ducha svatého, srpnovou diecézní poutí do Trzebnice k hrobu sv. Hedviky a svou osobní návštěvou ve všech jedenácti děkanátech. Prvním děkanátem, který biskup v rámci oslav navštívil 9. února, byl děkanát Ostrava, kde je sídlo ostravsko-opavské diecéze.

Charita zaslala dalších 250 tisíc Kč do Indie

Praha: Sdružení Česká katolická charita odeslalo 5. 2. do Indie postiženě zemětřesením již druhý obnos ve výši čtvrt milionu Kč na nákup potravin a léků. Finanční prostředky pocházejí od českých dárců, kteří přispěli na charitní konto „Pomoc Indii“.

„Vzhledem k rozsahu katastrofy bude Indie jednou z priorit, které se budeme dlouhodobě věnovat,“ uvedl generální sekretář ČKCH Jaroslav Kopřiva. „Jsme připraveni přispět i další pomocí.“ Na charitním kontě zřízeném k tomu-

to účelu se do 5. 2. sešlo od českých dárců již přes 300 000 Kč.

Číslo konta „Pomoc Indii“: 101 101 7777/5500 u Raiffeisenbank Praha 1, Vodičkova 38, variabilní symbol 107 – Indická republika.

Indická centrální vláda vyhlásila, že veškerý dovezený materiál je osvobozen od cla; výdaje vzniklé s příjmem finančních částek jsou bez poplatků.

Ke změně tiráže

Někomu jistě neušlo, že jsem začal svoje jméno v tiráži dekorovat jinými akademickými tituly. Aby nedošlo k nějakému omylu, otiskuji několik údajů z rozhodnutí Ministerstva Školství ohledně mého ukončeného licenciátu v Polsku.

„Ministerstvo školství... uznalo diplom vydaný Katolickou univerzitou v Lublině panu Michalu Podzimkovi a potvrzuje jeho rovnocennost s vysokoškolským diplomem a vysvědčením o státní zkoušce...v doktorském studijním programu teologie...“

P. Michal Podzimek

Zdislava — měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek ThD

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: V. Fišerová

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce — příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001
125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník VI., číslo 2

Datum vydání: 25. 2. 2001. Uzávěrka příštího čísla: 1. 3. 2001

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v březnu

Narozeniny

3. 3.	Ferdinand Plhal, SDB	75 let
4. 3.	Peter Kothaj	52 let
4. 3.	Jan Kozár	68 let
6. 3.	Josef Bartoloměj Kulhavý, OP	80 let
6. 3.	Michal Benedikt Pintér, O.Praem.	56 let
9. 3.	Alexander Hanisko, trvalý jáhen	69 let
16. 3.	Karel Jordán Červený, III.OP	58 let
17. 3.	Miroslav Maňásek, SDB	43 let
25. 3.	Milan Mons. Bezděk	73 let
25. 3.	Jan Pobuda	36 let
29. 3.	Antonín Bratršovsky	67 let
31. 3.	Josef Augustin Špaček, O.Praem.	53 let

Výročí svěcení

31. 3.	Antonín Mikel	55 let
--------	---------------	--------

Vážení čtenáři,

někteří z Vás se právem podivujete, jakým zvláštním způsobem Vám je časopis Zdislava zasílán. V loňském roce byl schválen nový poštovní zákon, který přinesl nejen zdražení, ale i změnu podmínek pro využívání pošty. Naše Zdislava již nemůže být posílána jako „novinová zásilka“, a proto k distribuci využíváme služby zprostředkovací firmy AMIS. Ta má možnost posílat poštou náš časopis za podmínek, kterých my jako farnost nebo biskupství nemůžeme dosáhnout, protože pro to nemáme dostatečný počet výtisků. Neodstranitelnou nevýhodou je zpoždění, se kterým se dostává časopis na váš stůl. Jiný způsob však vzhledem k současným poměrům v tomto státě není možný. Kdybychom posílali Zdislavu jako dopis, nikdo z nás by se nedoplátil.

Děkujeme za pochopení

redakce

Pokud sečtete hodnotu známek na obrázku, zjistíte, kolik by stálo zasílání jednoho výtisku Zdislavy na vaši adresu jako dopis: 9 Kč. Zprostředkovatelská firma umožňuje udržet náklady na poštovné na úrovni loňského roku za cenu určitého zdržení

Příkázání

Přišel Hospodin k Američanovi a povídá mu: „Měl bych pro tebe příkázání.“ »Které?« „Nepokradeš!“ »Ale Hospodine, to nejde, byznys je byznys!«

Šel tedy Hospodin za Arabem a říká: „Nechceš příkázání?“ »Jaké?« „Nezabiješ!“ »To přece nejde, co džihád, svatá válka?«

I obrátil se Hospodin na Žida: „Chtěl bys příkázání?“ »Kolik?« »Deset,“ odvětil Hospodin. »A za kolik?« vyzvídal Žid. „Zadarmo.“ »Beru všechny!«

Tím to však nekončí. Šel Žid za křesťanem: „Měl bych tady deset příkázání, dám je lacino, se slevou, výprodej!“ »A která to jsou?« vyzvídal křesťan.

„No, tak budeš mít jen jednoho Boha.“ »To nejde,« brání se křesťan, »co můj podnik, auto, pes, žena... „Taky nesmíš zapomínat dodržovat sváteční den, neděli, aby sis odpočinul, nic těžkého nesmíš ten den dělat.“ »To by mi zkrachoval podnik! A v neděli je taky nejvíc práce na chalupě a na zahradě!«

„Dál budeš mít v úctě své rodiče.“ »Doufám, že stačí, když je jednou za měsíc navštívím v domově důchodců, vždy potom, když berou důchod, tam ho stejně nemají za co utratit, jen by si kazili žaludek nebo to cпали faráři.«

„Nesesmilníš, nebudeš toužit po cizí manželce.“ »To jsou staromódní názory, to se už dnes nenosí.«

„Nezabiješ, ani dítě v těle matky!“ »Ale přece nebudu živit kupu harantů, každému kupovat vlastní televizi, aby se nehárali, počítač, kapesné... já mám dost trápení s tím jedním.«

„Vidím, že s tebou žádný kšeft nebude,“ povídá Žid, „s těmi góji byly vždycky jen těžkosti.“

I poslal Hospodin svého Syna, aby nabídl jediné příkázání pro každého – pro Američana, Araba, Žida i křesťana. Jediné příkázání, které platí vůči všem: vůči Bohu, sobě, vůči druhému člověku, ať je to Žid nebo křesťan, ba i vůči přírodě. Příkázání, které zahrnuje všechno: i uctívání Stvořitele a nedělní klid, vztah k rodičům, k vlastní rodině, ba i k protivným lidem v sousedství a ke konkurentům v podnikání, vztah upřímnosti vůči známým i neznámým.

To příkázání se jmenuje LÁSKA. „Milovat budeš Boha nade všechno a bližního jako sebe,“ řekl Ježíš.

Milovat Boha nade všechno! Co to znamená v praxi? Milovat ho víc než

svůj podnik, svoje auto, ba i svou ženu a svou rodinu – když to bude třeba. Milovat ho tím, že ho budeš mít na mysli ve všem, co myslíš, mluvíš a děláš, abys nedělal nic proti jeho vůli. Že si najdeš denně chvíli na to, aby sis s ním popovídá. Ne abys ho jen prosil o protekci ve všem, co děláš, ale aby ses ho ptal, co by ti poradil On, že máš dělat, aby to bylo dobré, mělo to pozhánání a přineslo dobré ovoce. Že mu také poděkuješ: za to, že vůbec jsi na světě, a za tolik dobrého, s čím se denně setkáváš. A abys mu poděkoval i za to, co je v životě těžké a co se ti nepovedlo, protože On ví, že i to je pro tebe dobré.

Milovat svého bližního. Možná, že se zeptáš jako ten znalec Zákona, aby se z toho vyvlékl: „Kdo vlastně je ten můj bližní?“ Ježíš mu ukázal podobenstvím o milosrdném Samaritánovi, že je to každý člověk. Dokonce i ten, koho považují za svého nepřítele. Jenže já bych neměl žádného člověka pokládat za svého nepřítele – každý je můj bližní – a to je něco jiného.

Koho vůbec pokládáme za své nepřátele? Asi bychom řekli: »Ty druhé«. Jenže – »ti druzí« jsou právě jen druzí, ať už vzdálenější nebo bližší – ti na druhém konci světa nebo ti v sousedství. Za to zlé je chválit nebudeme, ale když si přijdou o půlnoci půjčit chléb nebo šroubovák, tak bychom měli spíš zajásat nad takovou příležitostí pomoci.

Skuteční nepřátelé jsou jen dva. Především je to ten Zlý (kterého Ježíš vyháňel, kde mohl) – protože ten už není schopný se změnit a přijmout lásku, zatímco i nejhorší lidský darebák tu šanci má – až do posledního dechu.

A potom jsem to já – já sám: neboť doopravdy mi nemůže uškodit nikdo jiný, než jen já sám. A právě proto mám milovat sám sebe a nebýt sám sobě nepřítelem, ale tím nejlepším přítelem.

Radim Jáchym OFM

Kostel v ohrožení

Boseň (Talli) – Dominantou obce je bezesporu kostel svatého Václava. Již několik let je ve špatném technickém stavu a současná situace je označována jako havarijní.

Některé části hřbitova musely být zahrazeny, protože hrozí zřícení sanktusové věže, a tím proražení kleneb nad presbytářem a zřícení říms na okolní hřbitov. K této situaci došlo i přesto, že se církev i obec podle svých možností snaží řešit nejkrizovější potřeby.

K vzniklé situaci řekla starostka obce Marie Pšeničková: „Již v roce 1999 požádal pan děkan P. Kahoun jako zástupce majitele objektu o zařazení opravy kostela do Programu záchranu architektonického dědictví České republiky. Bohužel neúspěšně.“

Protože se stavebně technický stav stává skutečně kritickým, bylo pro záchranu této památky z rozpočtu obce v roce 2000 uvolněno 30 000 Kč na zpracování projektové dokumentace opravy a 200 000 Kč na zabezpečení prioritních oprav.

Dále paní starostka uvedla, že z rozpočtu obce není možné na záchranu této památky, ač historicky i urbanisticky spjaté s obcí, přispět větší finanční částkou. Je to nad finanční možnosti jejich malé obce.

„Přesto bude snahou obce udělat ve spolupráci s vlastníkem kostela, římskokatolickou církví, vše pro záchranu objektu. Tedy pokusit se sehnat potřebné finanční prostředky a památku opravit – a tím zachránit pro další generace“.

Kostel svatého Václava v Boseň je dominantou obce (nahore), ale jeho technický stav je kritický (dole)

Poselství z minulosti a do budoucnosti

Setkáme-li se někdy s něčím ze vzdálené, ale i blízké minulosti, dýchne na nás příjemný pocit. Jinak tomu nebylo, když se v listopadu roku 2000 našla při opravách

věže kostela v Sulejovicích schránka se zprávami starými sto třináct let. Schránka byla z plechu a mohutně na ní hldal zub času, ale obsah zůstal zachován. Ve schránce byly dobové mince, noviny a zpráva o zvýšení kostelní věže a opravě filiálního kostela v Sulejovicích s datem „Lovosice 22. srpna 1887. Zajímavý je ve zprávě úvod, kde se říká, že s opravou bylo započato s povolením Jeho Jasnosti vládaře pána Jana Adolfa knížete ze Švarcenberku, vévody krumlovského jako patrona kostela... a že toho času byl pan Dr. Emanuel Schobel biskupem v Litoměřicích, P. Franz Richter farářem v Lovosicích, P. Franz Pražák kaplanem v Lovosicích. Dál se pak ve zprávě mluví o tehdejším průmyslu, zemědělství a cenách, tehdy ku př. 1 hl brambor stál 2,5–3 zlaté, v propočtu na nynější ceny 500–600 Kč. Podrobně je uvedena i veškerá tehdejší lovosická honoraže.

Ve zprávě z r. 1887 je také uvedeno, že se v kopuli našel i spis o předchozí renovaci kostela ze 17. června 1793, který pak byl uložen v neporušené plechové

tubě v knížecím archivu v Lovosicích.

Nepsanou povinností bylo, aby při ukončení opravy věže v prosinci 2000 byla do kopule věže

uložila nová schránka se zprávami přibližně za posledních sto let. Při sestavování zprávy se přišlo na řadu zajímavých údajů.

Sulejovice jsou filiálkou lovosické farnosti. První písemné zmínky o této obci jsou z r. 1251, kdy tam byla tvrz. Původní gotický kostel je z poloviny 14. století. Jméno obce je od osobního jména Sulej (Suley), tj. silnější, zdatnější (polsky). Vazba na Polsko je i v nynější době, neboť duchovní péči o Sulejovice zajišťuje polský kněz.

Od roku 1885 až do současnosti bylo v Lovosicích celkem 18 kněží – adminis-

trátorů. Kostel v Sulejovicích je zasvěcen Nejsvětější Trojici, mše svatá se koná pravidelně každou neděli, přítomno bývá 10–15 věřících. V letních měsících je však návštěvnost podstatně větší, kostelík bývá plný, neboť sem docházejí chatáři a chalupáři z okolí.

Nová schránka s doklady ze současnosti byla do kopule věže uložena v den Neposkvrněného Početí Panny Marie 8. prosince 2000. Boží pomoc a ochrana ať zůstává stále s námi se všemi.

Deo gratias.

MUDr. Milada Veselková,
Lovosice

Sulejovice

jsou nerozlučně spjaté s rodem pánů Kaplířů, kteří vstoupili do historie českého národa. Jeden z nich byl mezi 27 popravenými českými pány na Staroměstském náměstí v Praze a druhý se proslavil ve vítězné bitvě s Turky u Vídně.

Kaplíři však rodem nepocházeli ze Sulejovic, jenom se tam přiženili. Možná že se jim více líbilo jméno majitele tvrze Suley–Silný než krásná dívka z tvrze, a tak jednoduše obojí převzali do svého vlastnictví.

Nejstarší písemný doklad o faře a knězi Petrovi v Lovosicích je z r. 1352. Kněz v Lovosicích vždy spravoval i filiální kostel v Sulejovicích. V Lovosicích dříve byl farář, dva kaplani a třetí kaplan pouze vyučoval náboženství. V dnešní době je situace taková, že jeden farář obhospodařuje pět farností pravidelně a tři při zvláštních příležitostech.

Katolické škole žáci chybět nebudou

Ačkoli se mnohé školy potýkají s nedostatkem žáků, který je způsoben malým počtem dětí, Základní katolická škola v Jablonci nad Nisou s tímto problémem bojovat nemusí. Při zápisu, který se konal začátkem února, přijala 17 budoucích prvňáčků, další děti už přijaty být nemohly kvůli malým učebnám. Paní ředitelka Jana Kocourková už přemýšlí, kterou ze vrbourat, aby bylo možné všechny děti do školy umístit. Jejím zájmem je, aby děti absolvovaly tuto školu už od prvního stupně, protože při pozdějším přestupu mívají problémy s jazyky.

Na konci měsíce ledna oslavil své významné životní jubileum dlouholetý duchovní správce farnosti v Jirkově na Chomutovsku, důstojný pán P. František Tomšík. Rodák z Drnovic byl na kněze vysvěcen poměrně pozdě, až v roce 1971, ale už v tomto roce začal působit v Jirkově a tomuto městu zasvětil celý svůj kněžský život.

Díky své činnosti je znám mezi širokou veřejností, proto v zástupu gratulantů nechyběly celebrity místního politického,

Slavnost světla na Hromnice

Uvedení Páně do chrámu – tak zní liturgický název svátku, který připadá na 2. únor – lidově Hromnice. Z tohoto spojení si vzaly inspiraci jablonecké katechetky Daniela Kusalová a Veronika Pospíšilová. Představily v ten den při slavnosti světla na začátku mše svaté celé farnosti šest dětí, které se připravují na první přijetí Svátosti oltářní.

Světlo Kristovo – po tomto zvolání se začaly rozsvěcet svíčky jedna od druhé a symbolicky tak opět „uvedly Pána Ježíše“ do děkanského kostela. Po kázání přistoupily k ambonu děti připravující se na první svatou přijímání a jasně prohlásily, že se chtějí dobře připravit na přijetí Pána Ježíše.

Jedna okolnost slavnosti světla přece jen nutí k zamyšlení. Podle jabloneckého děkana P. Bratřovského všechny děti, které se letos na první přijetí Eucharistie připravují, pocházejí z křesťanských rodin. Mimo tyto „zavedené“ rodiny je zájem o vyučování náboženství a zvláště o přípravu na svátosti malý. Hodlá proto důrazněji oslovovat rodiče, kteří své děti dali pokřtít, ale tím pro ně vše skončilo.

P. Tomšík osmdesátiletý

kulturního a společenského života. Oslavy vyvrcholily 28. ledna pontifikální mší svatou, kde hlavním celebrantem byla Jeho Excelence pan biskup Josef Koukl.

Svěžest ducha sice leckdy překryje nedostatků tělesné schránky, avšak modliteb za zdraví je třeba čím dál víc. Vyprosme tedy tomuto velkému muzikantovi hojnost Božího požehnání.

Pane děkane, vše nejlepší – a po smrti hop do nebe!

-jnš-

Slavnost ukončení církevního roku

Poslední sobotu starého církevního roku, 2. 12. 2000, se na faře v Přepěřích konala slavnost ukončení starého církevního roku. Ti, kteří byli v Přepěřích biřmováni v minulém roce, společně s těmi, kteří se připravují na přijetí svátosti biřmování, připravili celovečerní zábavný program.

V tomto programu nechyběly různé hry prokládané soudobou moderní hudbou. O půlnoci byla společná tichá chvíle při adoraci ve farní kapli, kde jsme Bohu poděkovali za všechny dary, kterými nás v uplynulém roce obdaroval, a vyslovili jsme mnohé prosby s nadějí na vyslyšení. Další církevní rok jsme začali společně mší svatou a rozjeli jsme se do svých domovů s přáním, aby takovýto setkání bylo více.

Mgr. Radek Jurnečka, Přepěře

Fara v Přepěřích u Turnova

Velká slavnost v malé farnosti

Koncem října v roce 1999 se konala v malé farnosti Přepěře ve východní části naší diecéze velká slavnost. Po 60 letech se tu udělovala svátost křesťanské dospělosti – biřmování – devíti mladým lidem.

Neuplynul ani rok, a od září 2000 se v této farnosti koná další příprava na přijetí svátosti biřmování. Tentokrát se jí účastní mladí lidé z velké části turnovského vikariátu. Účast všech 24 mladých je pravidelná a měla by vyvrcholit přijetím svátosti biřmování v neděli 21. října v 10 hodin v kostele Panny Marie v Turnově.

Cílem setkávání mladých lidí z většího územního celku je nejen prohloubení znalostí, ale také vzájemné seznámení. Věřím, že je jistě dobré, aby mladí lidé jednoho vikariátu měli k sobě blíž a mohli společně nalézat a prožívat přiblížení k Pravdě a Lásce, k Bohu.

Mgr. Radek Jurnečka, Přepěře

Diecézní centrum mládeže zve všechny mladé lidi na následující akce:

➔ Akce do prázdnin

Diecézní setkání animátorů společenství a lidiček, kteří chtějí být a něco dělat pro druhé...

02.–04. 3. 2001 (v Příchovicích)

23.–25. 4. 2001 (v Údlících)

27.–29. 4. 2001

18.–20. 5. 2001

XXIII. diecézní setkání mládeže

s naším otcem biskupem v Litoměřicích **7. dubna 2001**

Prázdninové akce

5. 7.–8. 7. 2001

Diecézní pěší pouť z Litoměřic do Filipova aneb pojd' se potit a modlit za nová kněžská a duchovní povolání...

13. 7.–24. 7. 2001

Expedice za poznáním krás Karpat a lidí na Zakarpatské Ukrajině (předběžná cena: 4 500 Kč)

10.–19. 8. 2001

Diecézní setkání animátorů společenství a lidiček, kteří chtějí být a něco dělat pro druhé...

Přihlášky a bližší informace na adrese Diecézního centra mládeže, Dómské nám. 10, 412 01 Litoměřice, tel. 0416-73 44 23, 0603-452 001 (Daniela).

Pochod pro život – Praha 24. 3.

Nenarozeným nejde jen o nějaká běžná práva, jim jde o život

Nejen církevní představení, ale všichni křesťané, jednotlivě i společně, jsou povoláni mimo jiné i k tomu, aby hájili spravedlnost, aby se zastávali zvláště slabých a utiskovaných. Plnění tohoto mravního požadavku však není snadné z toho důvodu, že nám samotným může přinášet různé ústrky, nepříjemnosti i pronásledování. Není to jednoduché již proto, že různých forem většího či menšího bezpráví je kolem nás mnoho a naše možnosti a schopnosti jsou přitom dosti omezené. Proto je dobře i zde umět správně volit priority podle závažnosti různých problémů a naléhavosti jejich řešení.

Porovnáme-li nezaujatě různé druhy porušování lidských práv kolem sebe, nemůžeme nevidět především zabíjení nenarozených dětí. Je to problém opravdu závažný nejen samotnou podstatou věci, ale i co do počtu případů. Jsou to jen v naší zemi desítky dětí denně.

Je chybou se domnívat, že tak rozsáhlému a hlubokému problému je možné čelit jen individuálním působením případ od případu anebo jen jakýmsi „dobrým příkladem“ věřících rodin. Jedná se naopak o záležitost výrazně společenskou, která velmi úzce souvisí nejen s úrovní veřejné informovanosti, ale i se sociální politikou státu a stavem příslušných legislativních norem. Proto je zde zcela namístě mimo jiné i působení na veřejnosti. Zvláště vzhledem k tomu, že v našich politických kruzích a sdělovacích prostředcích chybí

ochota zabývat se tímto bezprávným postavením nejmenších dětí, měli bychom přednostně upozorňovat právě na to. Nenarozeným nejde jen o nějaká běžná „práva“, jde jim o život.

Bez uznání práva všech lidí na život nemá smysl mluvit o jakýchkoli jiných lidských právech. Obrana nejzákladnějšího práva je nejzákladnější obranou. A nezačíná-li se od základů, bývá úsilí cokoli budovat marné.

Obrana lidského života není dnes o nic méně aktuální než dřív, spíše naopak. Protože jsme dosud ke zlu legálního zabíjení nenarozených téměř mlčeli, začíná nyní hrozit totéž i lidem starým a nemocným v podobě eutanázie.

Proto se bude letos v **sobotu 24. března**, v předvečer slavnosti Zvěstování Páně a Dne nenarozených dětí konat v Praze opět **Pochod pro život**. Zahájen bude ve 14 hodin na Staroměstském náměstí u sochy Jana Husa, odkud se půjde průvodem k soše sv. Václava na Václavském náměstí, kde bude pochod zakončen Svatováclavským chorálem.

Ty z vás, kteří mají alespoň trochu možnost přijet, prosíme o účast. Všechny vás, zvláště v tento den, prosíme o modlitbu. Jestliže byste nám mohli pomoci při organizaci nebo šíření těchto informací, zvláště mezi nevěřícími spoluobčany, napište nám.

*Hnutí Pro život ČR Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5 tel.: 0603-976231 e-mail:
info@prolife.cz; http://www.prolife.cz*

Pojedme na poutní a jiná zajímavá místa naší diecéze!

Famíci mladoboleslavského vikariátu pořádají v roce 2001 tyto poutní zájezdy:

Sobota 26. 5. 2001

Jablonné v Podještědí – svatá Zdislava – ke studánce a na Lemberk

Sobota 24. 6. 2001

Hejnice -- Lázně Libverda – Turnov (kostel a zámek Hrubý Rohozec)

Sobota 18. 8. 2001

Pouť s procesím z Albrechtic na Mariánskou horu – Smržovka

Sobota 22. 9. 2001

Bozkov – Železný Brod – Malá Skála

Odjezdy vždy z Komenského náměstí v Mladé Boleslavi v 7 hodin, návrat okolo 17.30 tamtéž

Přihlášky: Ludmila Knesplová, V. Klementa 336, Mladá Boleslav, 293 01

Kolegium katolických lékařů

Litoměřická diecéze je jedinou, ve které dosud není kolegium katolických lékařů. Snažíme se kolegium založit a rádi bychom nabídli členství v kolegiu dalším lékařům naší diecéze.

Hlavní činností kolegií je přispívat k humanizaci medicíny a komplexní péče o pacienty a prosazovat mezi zdravotníky – lékaři i nelékaři – i ve společnosti úctu k lidskému životu od jeho početí do přirozené smrti, a řada dalších činností.

Pokud máte zájem o členství v kolegiu, prosím, napište na adresu: MUDr. František Pražák, Pokratická 89, 412 01 Litoměřice

Centrum pro rodinu Liberec pořádá

Manželská setkání 2001

Stráž pod Ralskem 30. června–7. července

Kdy: 30. června až 7. července 2001
Kde: Penzion Novák + Štern, U jezera Horka, Máchova 3,
 471 27 Stráž pod Ralskem, nedaleko České Lípy
Příjezd: 30. června 2001 mezi 9. a 11. hodinou
Ukončení: 7. července dopoledne

Podmínka účasti: společná, dobrovolná účast obou manželů.

Kurs není vhodný pro osoby závislé na alkoholu, drogách ani pro duševně nemocné.

Ubytování: v třílůžkových pokojích s vlastním WC a koupelnou,

Stravování: 3× denně

Děti: budou mít zajištěn vlastní program a péči v době přednášek a práce ve skupinách (3,5 hodiny dopoledne a 3,5 hodiny odpoledne). Přesto Vás prosíme, abyste dobře zvážili účast svých dětí na kursu a rozhodně s sebou nebrali ty, kterým působí problémy kolektiv nebo odloučení od rodičů! Na základě zkušeností z minulých let bývají občas potíže s dětmi ve věku od 2 do 4 let. Děti v kočárku budou mít každé svého pečovatele, ostatní děti budou rozděleny podle věku do skupin. Pro děti 0–5 let lze po dohodě dokoupit stravu.

Ceny:	Základní	Dobrovolné
Dospělý	2 200 Kč / týden	2 500 Kč / týden
Dítě 0–5 let (bez stravy)	500 Kč / týden	800 Kč / týden
Dítě 5–10 let	1 200 Kč / týden	1 500 Kč / týden
Dítě 10–13 let	1 300 Kč / týden	1 500 Kč / týden

Přihlášky zasílejte co nejdříve, nejpozději do 30. 4. 2001!

Kontaktní adresy:

Přihlášky a informace

Irena a Mirek Březinovi, Malátova 427, 460 01 Liberec 12

Tel.: 048/5120988, e-mail: BRZINA@IPL.CZ

Hlavní organizátoři

Iva a František Růžičkovi, Dukelských hrdinů 282, 417 42 Krupka

Tel.: 0417/852 315, e-mail: FRANTISEK.RUZICKA@MUKRUPKA.CZ

Manželská setkání jsou křesťanská iniciativa usilující o obnovu, zlepšení a upevnění manželství a rodiny. Přišla k nám před více než 10 lety z Finska.

Náplní kursu jsou přednášky týkající se vzájemných vztahů muže a ženy v manželství doplněné o skupinovou práci. Ve skupinkách několika párů se společně zamýšlíme nad obsahem přednášek a poznatky se snažíme promítnout do naší současné životní situace. Vzájemně se obohacujeme o zkušenosti, sdílíme se s ostatními o úspěchy a neúspěchy a tímto způsobem si pomáháme řešit své konkrétní problémy. To vše v duchu modlitby a důvěry v Boží přítomnost a milost.

Obsahem přednášek jsou tato témata: Krize v manželství, Priority, Zdravé sebevědomí, Opuštění, Rozdíly mezi mužem a ženou, Základy komunikace, Vzájemné porozumění, Vyjadřování pocitů, Naplňování potřeb, Pozornosti, Sexualita. Přednášejí manželské páry, které pomocí příkladů z vlastního života demonstrují, jak využít daných možností v praxi.

Diecézní setkání mladých lidí, kteří chtějí něco dělat pro druhé...

O víkendu 9. – 11. února se v Trmicích u Ústí nad Labem konalo setkání animátorů farních společenství a lidiček, kteří chtějí být a něco dělat pro druhé.

Z různých koutů litoměřické diecéze (Česká Lípa, Ústí nad Labem, Bělá pod Bezdězem, Chomutov, Podbořany, Mladá Boleslav, Litoměřice, Teplice, Vysoké nad Jizerou, ...) se sjelo 22 mladých lidí, kteří chtěli společně zažít, co to znamená opravdové společenství, kteří se chtěli dozvědět něco nového, kteří se chtěli prohloubit jak v duchovním životě, tak i v jiných otázkách života.

Pátek večer jsme věnovali vzájemnému představení a společné adoraci, kterou pro nás měl připravenou P. Jaroslav Kuziemko z Ústí nad Labem.

V sobotu dopoledne po slovíčku na den (1 Jan 4, 11) jsme se společně s P. Pavlem Jančíkem zamýšleli nad tématem: Volba Boha – Bůh je láska. Poté mezi nás nečekaně zavítal P. Pavel Procházka a pověděl nám něco o romské problematice a svém působení mezi Romy. Odpoledne jsme si něco teoreticky i prakticky řekli k metodice společenství a k tomu, co nás v nejbližší době čeká, co je potřeba připravit na Diecézní setkání mládeže, jaké nás čekají prázdninové akce a různé informace z Diecézního centra mládeže.

K večeru jsme společně s novoknězem P. Jaroslavem Kuziemkem slavili mši svatou a po vydatné večeři nás čekal trénink v sebepoznání a komunikaci, který si pro nás připravila paní psychiatřička MUDr. Jitka Krausová. Celý den jsme zakončili společnou chvílí ticha a modlitbou.

V neděli jsme dostali slovo na cestu – „Především se mějte navzájem vroucně rádi, protože láska přikrývá všechny hříchy“ (1 Petr 4, 8) – a po místní farní mši svaté jsme se povzbuzeni a s novým nadšením rozjeli domů, do svých farností...

Daniela Nešporová

JSTE TĚŽCE NEMOCNÍ A LÉKAŘI JIŽ VYČERPALI SVÉ MOŽNOSTI?

TRPÍTE VELKÝMI BOLESTMI NEBO JINÝMI
TĚŽCE ZVLÁDNUTELNÝMI PŘÍZNAKY?

NEMÁTE SI S KÝM POHOVOŘIT O SVÉ TĚŽKÉ
CHOROBĚ A STRACHU, KTERÝ JI DOPROVÁZÍ?

RÁDI BYSTE ZÁVĚR SVÉHO ŽIVOTA PROŽILI
DŮSTOJNĚ, OBKLOPENI RODINOU?

ZDÁ SE VÁM, ŽE JE OŠETŘOVÁNÍ PRO VAŠE
BLÍZKÉ PŘÍLIŠ OBTÍŽNÉ?

Právě pro Vás je tu Hospic svatého Štěpána v Litoměřicích

Hospic Sv. Štěpána je nestátní zdravotnické zařízení sloužící těm nemocným, které jejich nemoc bezprostředně ohrožuje na životě, i jejich rodinným příslušníkům. Není to ani domov důchodců, ani léčebna dlouhodobě nemocných, ani nemocnice, ani rehabilitační ústav. Není určen k dlouhodobému nebo dokonce k trvalému pobytu. Všechno, co hospic nabízí, je možné za vhodných podmínek poskytnout nemocnému i doma.

Možná jste slyšeli, že do hospice chodí nevléčitelně nemocní lidé už jenom umřít. Nezasvěcenému pozorovateli se to může z dálky opravdu tak jevit. Ve skutečnosti však sem naši pacienti přicházejí žít co nejlépe až do poslední chvíle. Protože jejich čas je zpravidla nemocí ohraničen, dovedou si o to víc vážit každého dne. Někteří nemocní přicházejí, protože se doma nedaří zvládnout bolest či jiné nepříjemné příznaky choroby. Někdy pak stačí během krátkého pobytu upravit léčbu bolesti a nemocný se může vrátit domů.

Fyzická bolest zdaleka není jediným důvodem, pro který nemocní vyhledávají hospic. Dalším důvodem může být to, že rodina nemocného nezvládá péči v domácím prostředí, ale ráda by byla svému nemocnému nablízku a svou láskou a péčí mu pomáhala v těžké situaci. Jindy nemocní do hospice přicházejí prostě proto, že byt, který obývají, je plný bariér. Stačí, aby byl ve vysokém patře bez výtahu, a ochrnutý pacient se ve svém vlastním bytě stává vězněm.

Jak se do hospice dostat

Do hospice vás nikdo nemůže poslat nebo přeložit bez vašeho souhlasu. Všichni nemocní, kteří jsou do hospice přijímáni, musejí být nejprve seznámeni s tím, co hospic je a co nabízí. Proto je nutné podepsat Svobodný informovaný souhlas pacienta. Ošetřující lékař musí zase vyplnit a odeslat na adresu hospice Žádost o přijetí. Lékařská komise pak po posouzení těchto žádostí rozhodne, zda je nemocný

Co nabízíme

KOMPLEXNÍ OŠETŘOVATELSKOU A LÉKAŘSKOU PÉČI VYUŽÍVAJÍCÍ MODERNÍ POZNATKY V LÉČBĚ BOLESTI A DALŠÍCH PŘÍZNAKŮ ♦ PRAVDIVÉ A PŘÁTELSKÉ PROSTŘEDÍ ♦ 24 POKOJŮ JEDNOLŮŽKOVÝCH S PŘÍSTÝLKOU PRO RODINNÉHO PŘÍSLUŠNÍKA A 2 POKOJE DVOULŮŽKOVÉ ♦ PŘÍSTUP K NEMOCNĚMU JAKO K NEOPAKOVATELNÉ LIDSKÉ BYTOSTI SE VŠEMI POTŘEBAMI, KTERÉ MÁ, VČETNĚ POTŘEB DUCHOVNÍCH ♦ POCHOZENÍ A PODPORU RODINĚ NEMOCNÉHO ♦ VOLNÝ DENNÍ REŽIM ♦ NÁVŠTĚVY 24 HODIN DENNĚ ♦ UBYTOVÁNÍ PŘÍSLUŠNÍKŮ RODINY

pro hospic indikován či nikoli. Po tomto rozhodnutí lékař hospice telefonicky vyrozumí nemocného a dohodne termín nástupu.

Jak je to s placením

Pouze část nákladů na lůžko a den hraří hospici zdravotní pojišťovny, ostatní finance musí hospic vybírat od sponzorů a dárců. Proto si i nemocný přispívá na pobyt podle svých možností. Vždy bereme ohled na výši příjmu nemocného a platby se většinou pohybují od 75 do 115 Kč na den.

Na koho se obrátit

Podrobné informace vám rádi poskytneme na telefonu 0416/733185-7

Na stejné číslo si můžete zavolat i o formuláře Svobodný informovaný souhlas pacienta a Žádost o přijetí. Nebo nás navštivte osobně na adrese **Hospic sv. Štěpána, Rybářské nám. 6, 412 01 Litoměřice.** www.hospice.cz, www.qwert.cz/zdislava

Hospic je vybaven prostředky, které usnadňují péči o těžce nemocného pacienta: polohovacími postelemi (vpravo), speciální vanou (uprostřed) či zařízením na přesun pacientů z lůžka do této vany (vlevo)

Pokud jste nečetli „Zapadlé vlastence“ od Karla Václava Raise, pak to určitě brzy udělejte. Dozvíte se totiž o krkonošském údolí, které patří do naší diecéze, a hlavně o zbožných a zajímavých lidech, kteří ještě dodnes – jak vám následující rozhovor přiblíží – rozhodně nevymřeli.

Zapadlí vlastenci v Pasekách

Již podruhé jsem na svatého Jána (Evangelisty) zavítal do farního kostela sv. Václava v Pasekách nad Jizerou, abych si zazpíval se zdejším sborem Rybovku a ochutnal svatojánské požehnané víno. Na první pohled nic zvláštního – Rybova Česká mše vánoční se hrála letos leckde – ale zde v Pasekách nad Jizerou má muzika, zbožnost, zdravá míra vlastenectví a krása svoji zvláštní chuť.

Čím to je, že v tak bezvýznamné vesničce je tolik kulturního života?

Takto provokativně jsem se zeptal sbormistra, pana profesora Josefa Waldmanna, jeho paní Jarmily a syna Jakuba, kteří právem tuto lokalitu za bezvýznamnou rozhodně nepovažují. V milé atmosféře jejich rodinné chalupy jsem na novoroční večer roku 2001 zachytil tato jejich slova:

Josef Waldmann: Pokud jde o historii, musíme zajít až do 19. století, tedy přesněji do jeho první poloviny. Je to především osoba učitele s obrozeneckým du-

Josef Waldmann při dirigování sboru

chem Josefa Šimůnka, který zde byl rezenschorim a shromáždil úctyhodný archiv chrámové hudby. Šimůnek měl navíc veliké štěstí, že se k němu dostal jako školní pomocník Věnceslav Metelka, jeden z našich nejlepších písmáků a muzikantů v tomto kraji. Jako velmi dobrý houslař položil základy celé krkonošské houslařské školy, která má dodnes své velké pokračovatele. Z Metelkovy školy vyšlo osm paseckých houslařů. Nebýt Metelky, byly by Paseky opravdu bezvýznamná vesnice. Nebylo by později na co navazovat.

Z Pasek a okolí se stal muzikantský kraj, ve kterém byl velmi silný český živel. To, co se zde dělo v hudebním a divadelním životě, bylo něco mimořádného. To je tedy ta stará historie. S odchodem Šimůnka a Metelky to bohužel všechno skončilo.

Takové další obrození toho, co zde zasel tyto dvě osobnosti, nastalo paradoxně až za druhé světové války. Válka dala lidem hodně dohromady. Byli jsme již bohužel v Sudetech, i když pochopitelně Němci neměli právo nás do Sudet začlenit, protože zde bylo české obyvatelstvo. A tak právě v této zlé době se na kůru začali objevovat lidé, kteří tam předtím nikdy nebyli. Chrámový sbor se tehdy obnovil, každý si přišel rád do kostela zazpívat. Byl zde také dobrý učitel František Vedral, který naučil mnohé kluky hrát na housle, takže se začalo říkat – „Co Pasečák, to muzikant“. V každé chalupě snad visely housle. Poříditi si u nás dobré housle mohli i ti nejchudší.

V této době se zde začaly dít na paseckém kůru věci obdivuhodné. Takový malý zázrak. Moje maminka byla ve sboru také zpěvačkou. Cvičilo se tedy u nás v chalupě. Houslař Petr Schovánek řídil sbor a orchestr, my, ještě vlastně děti, Vedralovi žáci, jsme hráli na housle.

Jak jste se této činnosti ujal osobně jako vedoucí sboru?

Jako malý kluk jsem to cvičení sboru

u nás doma bedlivě sledoval – kriticky pochopitelně. Zpívaly se zde různé věci, snazší krátké mše a většinou kratší skladbičky, tzv. vložky, plné sladkých tercií a sext, což se líbilo lidem, ale to víte, muzikantovo srdce dost trpělo. Chtěli jsme proto začít cvičit něco náročnějšího.

Studoval jsem na gymnáziu v Jilemnici, potom na konzervatoři v Praze, ale Paseky mi přirostly k srdci. Musím tedy poděkovat svému dědečkovi, který mne naučil Paseky milovat. Když jsem se po válce ujal práce se sborem a orchestrem, prováděli jsme mše a drobnější skladby autorů jako Fibich, Schubert, Pergolesi nebo Mozart. Toto úspěšné období jakési prehistorie Svatováclavského sboru trvalo do konce padesátých let. Poté nastalo dvacetileté vakuum.

Komunisti vás nechali v padesátých letech na pokoji?

Ano, i v padesátých letech, jakkoliv to byla doba zlá, nás ještě nikdo nepronásledoval. Dokonce se podařilo uskutečnit hudební divadelní festival. Bylo to v roce 1952. V programu jsme měli Moliéra, lidové hry z Vysocka, symfonický a komorní koncert, na závěr festivalu jsme hráli dramaturgii Zapadlých vlastenců, a to všechno se odehrálo v jednom týdnu.

Hovořil jste o vakuu. Co bylo dál?

To dvacetileté vakuum, šedesátá a sedmdesátá léta, to je období, kdy naše rodina žila v Děčíně, kde jsem se plně věnoval práci jako dirigent Děčínského symfonického orchestru. Kontakt se svým rodištěm jsem nikdy neztratil, ale podmínky pro pokračování v hudební činnosti v Pasekách nebyly dobré. V této době dorostly naše

Co tedy říci k hudebním festivalům, které pořádáte?

Když se to tak vezme, začalo to teprve devadesátým rokem. Ale to by vám tady mohl povědět spíš můj syn Jakub. Já se dnes věnuji hlavně sboru. Slavnosti jsou pravidelně třídní. V pátek začínají, v sobotu se koná hudební matiné spojené s výstavou v Památníku zapadlých vlastenců. Slavnosti tradičně končí třetí den mší svatou, při které je provedeno vždy některé z velkých děl duchovní hudby.

Jakub Waldmann: Nějak jsme si ověřili, že je docela šťastný nápad dát na úvodní koncert mluvené slovo. Zahajoval zde např. Ivan Medek, Jiřina Šiklová, Otakar Brousek, Jiří Suchý. Zveme takové osobnosti, které mají co říci současnosti.

Také nesmíme zapomenout, že našimi velkými přáteli jsou hudební skladatelé Jaroslav Krček a František X. Thuri, kteří přímo pro Pasecké hudební slavnosti složili svá díla.

Důležitý je pro nás všechny sobotní večer, který věnujeme přípravě na nedělní mši. Nejde jen o to, že se koná generální zkouška, ale všichni se dobře cítí v příjemném společenství.

Josef Waldmann: Profesionální hudebníci sem jezdí opravdu rádi. Právě pro toto setkání obětují každoročně několik dní své dovolené. Je to pro ně většinou taková vzpomínka na hudebnické mládí. Pasecké slavnosti, to je pro nás společenství s lidmi, se kterými se díky povinnostem hudebníků často celoročně nevidíme. Prožijí pak tady mimo jiné také společné obědy z jednoho hrnce od naší maminky. Je zde pohoda.

Jakub Waldmann: Podstatné je, že kdyby nás to nebavilo, přestali bychom to dělat. Jistě, je s tím spojená spousta starostí, někdy toho máme plné zuby, ale když je pak po koncertě a člověk vidí, jak z toho mají lidé radost...!

Je také důležité, že hudebníci sem přijíždějí nacvičit a zahrát dobrou muziku. Je to i takové lákadlo z muzikantského hlediska, zahrát si tady v bezprostřední atmosféře a přitom kvalitní hudbu.

Jarmila Waldmannová: Původně tyto slavnosti byly spíš pro ty hudebníky než pro účastníky. Rádi si sem přicházejí zahrát v rodinné atmosféře to, co jinak hrají profesionálně v koncertních sálech.

Taková obligátní otázka: Jak to můžete všechno zaplatit?

Jakub Waldmann: Snažíme se po okolí dobře účastníky ubytovat, někteří sem často přijíždějí i s rodinami. Všechno ostatní je téměř zadarmo, hudebníci hrají absolutně bez jakéhokoliv honoráře. Přemýšleli jsme jeden čas, jestli to celé nezprofesionalizujeme. Hudebníci by přijeli autobusem, odehráli, dostali honorář, tady by si dali jen kafe a zase by odjeli. Bylo by to na první pohled asi jednodušší. Ale nako-

nec jsme od této myšlenky upustili. Všechno to, kvůli čemu se sem sjíždíme, by se ztratilo. Ta bezprostřednost... Stačilo by jen, kdybychom je poslali na oběd do hospody, a ta atmosféra by byla pryč.

Jak vidíte situaci v církvi dnes? Jste na hranici dvou diecézí. Odkud máte podporu dnes?

Tady se vždycky se vzrušením sledovalo, do jaké diecéze budeme patřit. Je to velký rozdíl, jestli máme kněze blízko, nebo by sem musel dojíždět třeba až z Bozkova 15 kilometrů daleko. Dnes naši farnost spravuje P. Josef Mazura ze sousední diecéze z Jablonce nad Jizerou. Pan biskup Josef Koukl u nás byl už dvakrát. Při výročí 200 let kostela a při vysvěcení obnovené kapličky Nejsvětější Trojice.

Jsmo rádi, že P. Mazura vítá naše aktivity. Důvěruje nám, a to je velmi pozitivní.

Ano, slyšet pozitivní konec je vždy povzbudivé. Děkuji za rozhovor.

P. Michal Podzimek

děti, které se vzdělávaly v hudbě, a jejich láska k Pasekám probudila v nich velice živý zájem o hudební tradici „zapadlých vlastenců“. A to již byl jen krůček k myšlence obnovit hudební život na paseckém kúru, zvláště když bohoslužby v našem kostele sloužil velký milovník umění a hudby především, pan farář MUDr. Ladislav Kubíček. Ten nám dal své požehnání, a tak se začala v roce 1980 psát historie Svatováclavského sboru. P. Ladislava Kubíčka si dodnes velmi vážíme a považujeme ho za zakladatele našeho sboru. Prožili jsme společně s ním v paseckém kostele deset krásných, nezapomenutelných let.

To byl ještě komunistický režim. Je zajímavé, že vás nezničili ani v této době?!

To je zajímavá věc, to ano. Chtělo to ukázat, že se nebojíme. Mám zkušenost jako kantor, že se jich člověk nesměl bát. A my jsme se tady po příkladu P. Kubíčka nebáli – i on si z kazatelny leccos dovolil říci.

Přišla svoboda, co bylo potom?

Josef Waldmann: Přišla sem mladá krev. Jakub sem přivedl spolužáky z konzervatoře a svou ženu, profesionální varhanici. Ale také se můžeme pochlubit, že máme ve sboru varhaníka pana Hanse Laua ze Smržovky - výborného improvizátora a znalce liturgie.

Samotný Svatováclavský sbor je složen ze zpěváků z Pasek a širokého okolí (Jablonce nad Jiz., Vysoké nad Jizerou, Harrachov, Kořenov, Smržovka...) Co se týče orchestru, jádro tvoří profesionální hudebníci. (Česká filharmonie, Vlachovo kvarteto, profesori a studenti konzervatoře a HAMU). Třeba právě na Rybově mši, na které jste s námi zpíval, hrál mezi jinými i významný švédský violoncellista Mikael Ericsson.

Svatováclavský sbor (vlevo nahoře)
P. Mazura při obřadu svěcení vína
o svátku sv. Jana 27. prosince (vpravo)

Přečtěte si...

Lomnický, Šimon z Budče: Kupidova střela, Dětský řápek, Atlantis 2000, 336 Kč

Jako třetí svazek edice The-saurus absconditus vychází dílo jihočeského renezančního autora, učitele a hostinského Šimona Lomnického z Budče. Jádrem jeho tvorby tvoří cyklus devíti knih mravně výchovné prózy, kterým programově zpracoval oblast sedmi smrtelných hříchů. Z tohoto cyklu vychází Kupidova střela, věnovaná smilstvu a Dětský řápek výchově dětí a vztahům v rodině.

Van Loon, Hendrik Willem: Dějiny lidstva, NLN 2000, 295 Kč

V úvodu této vysoce zajímavé knihy autor říká, že „dějiny jsou obrovskou věží zkušeností, kterou čas postavil uprostřed nekonečných plánů pomíjejících věků. Není snadné dostat se až na vrchol téhle starobylé stavby a těžit z dokonalého rozhledu. Není tam výťah, ale mladé nohy jsou silné a mohou to zvládnout.“ Kniha je velmi poutavě napsána a může velmi dobře posloužit jako základ k důkladnějšímu studiu.

Kehl SJ, Medard: Kam kráčí církev?, CDK 2000, 119 Kč

Autor si v této knize klade otázky o církevních společenstvích v západní a střední Evropě a pokouší se je zodpovědět.

Aforismy o víře, Karmel 2000, 89 Kč

Soubor citátů významných osobností věnovaný víře a duchovnímu životu.

Děti píší Bohu, Karmel 2000, 95 Kč

Autory této knihy jsou děti. V krátkých vzkazech a prosbách se obracejí k Bohu, jak to my, dospělí, snad už ani nesvedeme.

Svatý Jan od Kříže: Duchovní píseň, Karmel 2000, 279 Kč

Další svazek sebraných spisů sv. Jana od Kříže, který pojednává o celém průběhu duchovního života člověka a načrtává jej ze základního pohledu láskyplného vztahu.

Nouwen, Henri J. M.: Chléb na cestu, Karmel 2000, 129 Kč

Soubor úvah na každý den v roce s podtitulem Deník moudrosti a víry.

Špidlík, Tomáš: Duše Ruska, Karmel 2000, 89 Kč

Sotva se najde historie některého národa tak zmatená a plná bolestných zvratů, jako je historie ruského národa. V této knížce jsou posbírány výroky autorů z různých dob, většinou Rusů a jsou doprovázeny krátkými úvahami otce Špidlíka, v nichž se autor zamýšlí nad podstatou ruské spirituality a teologie.

Misál na každý den liturgického roku, Karmel 2000, 1200 Kč

Před Vánocemi jsem dostal z Kostelního Vydří balíček a v něm misál. A tak jsem jej začal prohlížet a „studovat“. První pocit byl pocit vděčnosti, že už konečně něco takového máme. Potom však, po důkladnějším seznámení, jsem začal mít připomínky. Píši schválně **připomínky**, ne výhrady. Domnívám se, že misálek se i při sebešetrnějším zacházení brzy rozlomí a že začnou vypadávat listy – to je zkušenost s breviářem pro laiky. Německý Schottmessbuch je přece ve třech dílech a jsou tam věci, které v tom našem misálku postrádám, jako např. formulář mše sv. na konci občanského roku, svatební mše, rekviem ... Jinak však „Zaplat' Pán Bůh za něj!“

Nový zákon, Nová bible kralická, Biblion 2000, 242 Kč

Naši evangeličtí bratři vydali revidované vydání nejznámějšího českého překladu Písma, Bible kralické. Překládali, podobně jako kraličtí překladatelé, z tzv. Přijatého textu řeckého Nového zákona a přihlíželi na kralické znění. Cílem tohoto nového překladu je zachovat sílu Bible kralické a podat přitom co nejširšímu okruhu čtenářů moderní a srozumitelný text, věrný řeckému originálu.

-mela-

Nejlepší www prezentace biskupství

Server ChristNet koncem loňského roku vyhlásil nejlepší webové stránky farností a diecézí v ČR. Protože litoměřické biskupství vlastní stránky nemá, byly za ně nominovány internetové stránky časopisu Zdislava. Skončily na 5. místě z osmi za brněnským, plzeňským, pražským a olomouckým biskupstvím. Pořadí stránek hodnotilo 7 hlasujících pracovníků serveru ChristNet.

Co se týká farností, byly hodnoceny pouze stránky, které jsou umístěny v odkazech ChristNetu. Bylo jich 26, z toho 2 z litoměřické diecéze. Na 13.–14. místě se umístila prezentace farnosti Mimoň, na 17.–18. místě Klášterec nad Ohří.

Podrobné výsledky si můžete přečíst na adrese <http://www.christnet.cz/magazin/mag.asp?clanek=442>. Při hodnocení se přihlíželo jak k obsahu, tak k technickému zpracování. Od doby hodnocení ovšem internetové stránky Zdislavy prošly technickou úpravou a věřím, že jejich hodnocení by nyní bylo lepší.

Jan Macek

Navštivte internetové stránky našeho časopisu na adrese: www.qwert.cz/zdislava

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Chcete ještě přispět do Tříkrálové sbírky?

Můžete použít složenku, která vám přišla do domácnosti, nebo lze poslat peníze převodem na účet číslo 101 101 7777/5500 u Raiffeisenbank Praha 1, Vodičkova 38, variabilní symbol 777

Tříkrálová sbírka v Jablonci

Když jsem se loni dočetl o konání Tříkrálové sbírky v olomoucké arcidiecézi, byl jsem tou myšlenkou nadšen. Ještě jsem netušil, že o rok později se stanu tím, kdo bude Tříkrálovou sbírku organizovat v Jablonci.

Pro jabloneckou Farní charitu byl loňský rok posledním, ve kterém měla svůj placený personál. A protože je Tříkrálová sbírka charitní projekt, očekával jsem, že se letos našemu městu tři králové vyhnou. Ale Boží plány byly jiné. V době, kdy se ve čtrnácti dalších farnostech naší diecéze přípravy už rozbíhaly, zazvonil telefon. Volá Blanka Bulová z diecézní charity, kdo že bude sbírku organizovat v Jablonci. Vzpomněl jsem si na své nadšení pro „tříkrálovou myšlenku“ a přihlásil jsem se jako asistent sbírky. Byl nejvyšší čas, do zahájení sbírky chyběly pouhé čtyři týdny.

Nastaly týdny příprav naplněné nadějí i obavami. Koho oslovit? Příklady táhnou, a tak se ve zlatém rouchu a s korunkou na hlavě vydávám na „skautské Vánoce“ jabloneckého střediska Watakí. Přednáším narýchlo sestavenou řeč, která by měla oslovit „všechny statečné jinochy a dívky s dobrým srdcem“, aby šli burcovat náš

národ, že jsou lidé mnohem chudší, než si dovedeme představit. Prosim Boha a svatě „Tři krále“, abychom dokázali pomoci potřebným, pokud se někdo odvázný najde. Děti jsou nadšené, horší je to s dospělými vedoucími. Ale přece jen se hlásí – jeden, druhý, třetí...

Události se dávají do pohybu, už nejsem pro sbírku zapálený sám. Podařilo se sestavit sedm skupinek koledníků, některé až desetičlenné. Úloha koledníků je tedy zajištěna. Ale co ti, na něž se budeme obracet s prosbou o příspěvek?

Nevím, jak moc věříte na sílu televize a tisku. Já od nynějška hodně. První den sbírky není vůbec podle mých představ. Vyrážím se dvěma kamarádkami do ulic „prozkoumat terén“. Lidé na ulici před námi často přecházejí na druhou stranu, odvracejí oči a vůbec! Co to? Vždyť o propagaci sbírky mělo být postaráno centrálně. Asi to nesta-

čí! Po hodině a půl se s chabým výsledkem vracíme na faru. Ale pozvaní místní novináři a „televizáři“ už mají své záběry. Když prohlížím jejich výtvary, napadá mě: Tomu se říká propagace! V televizi to vypadá, jako když vše jde jako na drátkách. Ať to tak opravdu je...

A skutečně. Druhý den mají do centra města jít koledovat skautky. Trochu je lituji – co když se setkají s podobným nezájmem jako my včera? Ale večer hlásí: „Bylo to skvělé, koledovaly jsme ještě o něco déle, než jsme plánovaly.“

V sobotu vyráží moje sestra se třemi menšími ministranty vyzkoušet koledování po domech. Vítají je většinou s radostí, že „ti tři králové, co byli v televizi, přišli i k nám!“ To jsem nečekal. Čím dál více si uvědomuji, jak je Tříkrálová sbírka požehnané dílo. I ten ne právě moc úspěšný první den.

Nastává „zlatý hřeb programu“. Počítání výtěžku. Už předem tuším, že překonal původní očekávání. Výsledek je potěšující. Celých 17 238,9 Kč vybraných do kasiček, nepočítaje v to složenky.

Z Charity přicházejí zprávy o pokračujícím sčítání. Ty nejčerstvější hovoří o 31 miliónech korun. Peníze už také nacházejí své použití – putují do Salvadoru a do Indie postižených zemětřesením.

Jan Macek

Žáci Svobodné obecné školy v Jablonci nad Nisou koledovali při Tříkrálovém zpívání v Městském divadle v Jablonci

Utíkají k vám...

„Tříkrálové děti otvíraly srdce Ústečanů“ – tak zněl název článku v Ústeckém deníku 5. ledna 2001. Výstižně a přitom krásně vyjadřuje hlavní myšlenku a záměr Tříkrálové sbírky.

Skutečně, probudit a vyvést člověka z lhostejnosti a nevídomosti, otevřít jeho oči a srdce k lidem zraněným a v nouzi – to byl důvod, proč 4. ledna vyrazily poprvé do ústeckých ulic a čtvrtí naše čtyři tříkrálové skupinky.

První okamžiky nám mnoho radosti nepřichystaly. Zjišťujeme, že většina kolemjdoucích a okolostojících o nás neví vůbec nic. Zdá se, že i postavy tří králů, jejich zpěv i hra na flét-

ny nejsou pro Ústečany ničím neobvyklým. Jejich apatičnost nám pro začátek vynahrazují reportéři sdělovacích prostředků. Pak už ale pomalu hledáme způsob kontaktu a komunikace s lidmi kolem. Ohromným povzbuzením jsou pro nás v tuto chvíli setkání s některými z vás, váš úsměv, porozumění. Neznámé lidi oslovujeme a stále znovu vysvětlujeme, proč jsme tady. Samozřejmě i u nich se nezdá setkáváme

s otevřeností k potřebám druhých.

6. ledna vyrážíme znovu. Slavnost Zjevení Páně je dobrou předzvěstí našeho přijetí. Stejně se to ale zdá až neuvěřitelné. Nyní nás zastavují a oslovují lidé sami. Je to spousta zajímavých, pěkných setkání. Každého dárce odměňujeme malou pozorností, všem děkujeme, oni zase nám. Uvědomuji si, jak jsme si v tuto chvíli blízko, i když se vlastně ani neznáme. Z mnoha lidí vyzařuje hluboká sympatie k nám a k tomu, co právě podnikáme. Najednou se objevují lidé, kterým není vůbec jedno, kolik máme v kase, a sami pokřikují na kolemjdoucí: „No tak, dejte přece něco!“ Jiný člověk nám zase

dlouho mává na rozloučenou, utírá si při tom oči. Teď za námi utíká jedna paní, prý přes půlku náměstí. Jdeme rychleji, než ona běží. Za chvíli se někomu vysypala na zem peněženka. Už do ní peníze nevrátil, dal nám je se slovy: „Utíkají k vám.“

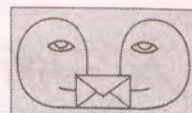
Něco podobného prožíváme ještě jednou 8. ledna. I tentokrát se dá z výrazu mnoha tváří vyčíst radost a vděk za to, že mohou přispět, pomoci. Řada lidí nás potkává skutečně ráda.

Končíme. Ještě dlouho ale myslím na to, co máme právě za sebou. Je to pro nás cenná a vzácná zkušenost. Dala bych jí jméno NADĚJE.

Tereza Gottfriedová, Trmice

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Jak nás Kavka nechal na holičkách aneb raději nikam nejezdít?

Jako každý rok, i letos jsme se chystali v naší farnosti na tradiční noční pout' do Filipova, kde vždy 13. ledna ve čtyři hodiny ráno litoměřický biskup Mons. ThDr. Josef Koukl s ostatními biskupy a kněžími slouží mši svatou. Těšili jsme se už proto, že v předcházejících letech toto datum připadlo obyčejně na pracovní den, kdy jsou pracující v zaměstnání a školáci ve škole. Pouti se tedy mohli zúčastnit zpravidla jen nezaměstnaní a důchodci. V tomto roce ono datum připadlo na sobotu, a tak se nám podařilo sehnat potřebný počet účastníků, abychom obsadili celý autobus a nemuseli být závislí na společném cestování s chomutovskou farností. Přidali se k nám také farníci z Litvínova. Zájemců bylo nakonec tolik, že pro nedostatek místa muselo být asi patnáct poutníků odmítnuto. Vyjždět se mělo o půlnoci z pátku na sobotu.

Ze začátku vše probíhalo dobře. Nikdo nezaspal, dobrá nálada nescházela a „těšení“ bylo natolik viditelné, že je nebylo možné přehlédnout. Měl jsem radost. Na smlouveném nástupišti nestál jen nějaký dav lidí, ale jedna velká rodina těch, kteří zastupovali různé věkové kategorie i profese, které společně spojuje jedna víra, ale i humor, radost, pokoj a dobro... Čas běžel a hodina odjezdu s ním. Uběhlo dalších patnáct, třicet, padesát minut... Autobus s názvem dopravní kanceláře Kavka, kde bylo vše objednáno a domluveno, bohužel nepřijížděl. A nepřijel ani za hodinu. Ta velká rodina na onom nástupišti přirozeně pomalu utichala, vždyť i katolíci jsou jenom lidé, kteří se umějí nejen radovat, ale které bolí, když to bolí... a autobus dopravního podniku pana Kavky, který nepřijel, bolestí byl.

Nezbývalo než zatelefonovat na firmu. Nejprve nikdo nereagoval. Pracovníci podniku neměli důvod k nepokojnému spaní. Narozdíl od nás jim byla asi nějaká pout' a čekající lidé naprosto lhostejní. Nakonec se přece jen v mobilu paní Kavkové ozval hlas, sice vlídný, ale nic neřešící. Poskytla nám telefonní čísla na

manžela a dispečera, ale s důrazem na to, že ona sama je mimo Most a za vše může dispečer. Tak jsem neváhal a volal dispečerovi, ten ovšem mezi několikaletým výzváněním mobil vypnul. Nezbývalo než volat samotnému panu Kavkovi. Konečně i on zvedl svůj aparát – a první co mě překvapilo, byla úplně stejná zvuková kulisa jako v aparátu jeho paní. Vysvětlil jsem mu, kdo jsem, co jsme měli objednáno a co se stalo, vlastně – nestalo. Čekal jsem sice všechno možné a nemožné, co mi bude vyprávět, ale nečekal jsem, že mě smete ze stolu tím, že to není jeho starost, že to je věc dispečera, ať prý si to vyřídím s ním...

Bohužel, nikdo další s tím už nechtěl nic mít. Jeden to házel na druhého. A nejbolestnější bylo, že vážený pan Kavka ani nikdo jiný neměl tolik cti v těle, aby se omluvil těm čtyřiceti lidem, kteří si autobus na konkrétní cestu objednali a kteří přišli, dvě hodiny mrzli v noci venku, aby se nakonec zklamaně museli rozejít zpět do svých domovů. A řeknu vám, bylo bolestné dívat se do očí těchto tiše se rozcházejících lidí, protože v těch očích nebylo jenom zklamání nad nehorázností firmy Kavka nebo nad tím, že to s touto dopravní firmou nebyla první bolestná zkušenost jejich selhání a nesplnění smlouveného, ale v těch očích mnoha lidí byly slzy... To, o co přišli, to jim už nikdo nemůže nijak nahradit, i kdyby se pan Kavka nakrásně omlouval, což se koneckonců doposud stejně nestalo...

A já se ptám: Je vůbec možné, že po jedenácti letech máme u nás ještě stále takovéto nekvality, lajdáctví a lhostejnost lidského podnikání i podnikatelů??? Jak se proti tomu můžeme bránit? Tím, že mlčky musíme (opravdu musíme) přijímat suverénní jednání takovýchto podniků i jejich vedoucích, to asi daleko nedotáhneme.

Na závěr se Vám, farníci a poutníci, omlouvám já. Ne za sebe, ani za pana Kavku a jeho podařenou firmu, ale za mráz, na kterém jste museli dvě a půl hodiny bezúčelně stát, a za mrazivá lidská srdce.

Mgr. P. Bohuslav Bártek,
administrátor ŘK farnosti v Mostě

Cítíš se mizerně?

* Jestliže jsi dnes ráno vstal a cítíš se více zdravý než nemocný, dostalo se ti více požehnutí než miliónu těch, kteří nepřecházejí tento týden.

* Jestliže jsi dosud nezažil hrůzy války, osamělost ve vězení, agónii po mučení nebo svíravou bolest hladu, jsi na tom lépe než 500 miliónů lidí ve světě.

* Jestliže se můžeš zúčastnit shromáždění věřících beze strachu z pronásledování, mučení a smrti, dostává se ti více požehnutí než třem miliardám lidí ve světě.

* Jestliže máš peníze v bance nebo jen v peněžence a můžeš dát pár drobných někde na misku, patříš mezi 8 % nejbohatších na světě.

* Jestliže držíš hlavu zpříma, máš úsměv na tváři a pociťuješ věčnost, je to požehnutí. Hodně lidí by to mohlo tak prožívat, ale většinou to neumí.

* Jestliže můžeš někoho vzít za ruku, obejmout ho nebo se alespoň dotknout jeho ramene, dostává se ti požehnutí, protože tak nabízíš uzdravující dotek.

* Jestliže můžeš přečíst toto poselství, dostal jsi dvoje požehnutí: Někdo na tebe myslí a ty ses to dozvěděl – dvě miliardy lidí totiž neumí číst.

☀ Přeji ti šťastný den. Spočítej všechna svá požehnutí a předej toto poselství dál, abys připomněl všem, z čeho všeho je možno se radovat.

Novoroční blahopřání z emmanuelovské misie v Jeruzalémě

I u nás byl živý betlém

Na Hod Boží vánoční uplynulých Vánoc se uskutečnil v Lovosicích podruhé živý betlém, a to z toho prostého důvodu, že první v roce 1999 se vydařil a líbil se.

Již dlouho před 15. hodinou se scházeli na nádvoří bývalého zámku návštěvníci. Nebylo jich málo – hlavně dětí bylo hodně. Těsně před zahájením přijela speciálně upravená Avie a z ní jako z Noemovy archy vystoupili poslední herci: ovečky, oslík, poník a krásný grošovaný kůň. Byli odvedeni na určené stanoviště, kde čekali na svá vystoupení. Jen oslík

nechtěl poslouchat a dělal si, co chtěl. Když však přišla Maria a Josef, stal se poslušným, jako by si uvědomil důležitost své úlohy. Klidně stál, když Maria na něho sedala, a veden Josefem vydal se na cestu do města Davidova. To již vypravěč seznamoval diváky s událostmi, které se staly před dvěma tisíci lety. Hudba a zpěv navodily atmosféru očekávání.

Dvakrát lidé odmítli přijmout Marii a Josefa na nocleh, až konečně našli Maria a Josef místo k ubytování ve chlévě. I oslík byl spokojený – měl teplo a hlavně seno. Zanedlouho bylo vidět a slyšet anděly, kteří radostným zpěvem zvěštovali narození děťátka pastýřům, kteří se v blízkosti svých oveček hráli

u ohně. Zprvu se jim příliš nechtělo odejít od příjemného tepla, hlavně těm nejmladším, ale nakonec uposlechli výzvu anděla a šli se poklonit dítěti. Jejich radost byla veliká.

Netrvalo dlouho a nastal ruch a stoupala zvědavost, neboť k jesličkám se blížil nevídaný průvod. Na koni král, jistě velmi bohatý a vznešený, doprovázen

v jesličkách, která se tvářila spokojeně a se zájmem pozorovala své okolí.

Oslík a ostatní zvířátka se vrátila poslušně do svého dopravního prostředku – až na jednu ovečku, která se rozběhla do rušných podvečerních ulic Lovosic a vyvolala zmatek a údiv chodců i řidičů, ale nakonec byla chycena a vrácena tam, kam patřila.

Smyslem živého betléma není jenom pobavit, ale přijatelnou formou poučit hlavně nejmenší diváky. Mezi nimi je jistě velká řada těch, kdo Ježíška znají jen v souvislosti s ozdobným stromečkem a se

spoustou dáreků pod ním. Nyní, když viděli a slyšeli něco, co jim dosud nikdo o Ježíškovi neřekl, leckterá hloubavá dětská dušička bude pátrat a ptát se dál, a bude-li mít štěstí, dozví se o Ježíši ještě mnohem více. Vánoce potom budou pro takové dítě něčím více než dosud a bude se těšit na Ježíška, který přišel na svět k nám a pro nás jako největší dar Vánoc. Naučí se prožívat o Vánocích nejen radost ze stromečku a dáreků, ale radost z toho, že Ježíš přišel na svět kvůli nám lidem.

Možná, že i někdo z dospělých se v budoucí předvánoční a vánoční době zastaví a zamyslí nad smyslem vánoc a bude se radovat trochu jinak než dosud.

MUDr. Milada Veselková,
Lovosice

**Diecézní
charita
informuje...**

V personálním složení diecézní charity došlo ke změně. Paní Blanka Červená odešla na mateřskou dovolenou a na její místo přišla začátkem letošního roku Eva Harcubová (foto nahoře).

**Tříkrálová
sbírka**

Jak již asi dobře víte, za litoměřickou diecézi bylo celkem výběrem do kasiček získáno 357 655 Kč. Celková suma nasbíraná do pokladniček v celé ČR činí 22 670 355,40 Kč. Sběrka ještě stále pokračuje formou darů složenkami, které se stále mohou posílat na centrální konto Tříkrálové sbírky do Prahy.

K 31. 1. 2001 se vybralo centrálně asi 31 milionů korun.

První shrnutí výsledků se uzavře k datu 28. 2. 2001 a peníze z pokladniček budou v průběhu března rozděleny formou darovacích listin na jednotlivé oblastní a farní charity a fary.

II. kolo se uzavře k 31. 5. 2001, to už by měly být rozděleny i peníze ze zaslaných složenek od jednotlivých dárců.

V červnu by měla proběhnout pracovní schůzka koordinátorů Tříkrálové sbírky s programem přípravy na rok 2002. Moc bych Vás proto prosila, abyste se mi do té doby ozvali s nápady a připomínkami, jak by se nám mohla zpříjemnit spolupráce v následujícím roce.

Eva Harcubová

Toužíš po dobrodružství? Poznáváš rád(a) nová místa? Zajímají tě památky všeho druhu? Fascinují tě mořské laguny či severské fjordy? Máš chuť poznat nové přátele a prožít několik úžasných a nezapomenutelných dní svého života?

Pojed' s námi na zájezd!

První je do Španělska, Portugalska a Andorry. Do zemí s fascinujícími lagunami, teplým mořem a nezapomenutelným pobřežím. Do zemí se zvláštními pláněmi porostlými korkovými duby a olivovníky, s desítkami větrných mlýnů a historickými městy s malebnými uličkami.

Druhý zájezd je do neméně krásné a okouzlující Skandinávie, která patří mezi země s nejkrásnější přírodou v Evropě. Jsou zde excelentní lesy se zvláštními kopci, čistými jezery, fascinujícími fjordy, bájnými a tajuplnými hrady, s přírodou, která v každém zanechává dojem úžasné scenerie. Ale samozřejmě i s impozantními a neuvěřitelnými městy. To vše jen pro tebe...

Jedná se již o čtvrtý ročník přátelských prázdninových dobrodružství. U obou pu-

tování jde o autobusový poznávací zájezd. Při obou zájezdech pojedeme s největší pravděpodobností s dvěma kněžími. V panenské přírodě prožijeme několik nezapomenutelných prázdninových dní. Budeme stanovat, vařit si, podíváme se na místa známá celému světu, vylezeme na nejvyšší hory, budeme se koupat v azurovém moři a prožijeme mnoho zážitků. Jelikož tento zájezd není výdělečný, cena je mnohem nižší než s nejlevnější cestovní kanceláří v ČR. Přihlásit se může každý (nejen) věřící student ve věku od 12 do 26 let a pro velký zájem doporučujeme: čím dříve, tím lépe, nejpozději však do 15. dubna 2001. Počet míst je limitován. Veškeré podrobné informace včetně přihlášek dostanete na níže uvedené adrese.

Soutěž

Tentokrát to byla pořádná dávka práce, jak pro nás v redakci, tak pro vás soutěžící – ostatně až si přečtete výsledky, dáte nám za pravdu. Přiznáme se, že jsme netušili, že existuje tolik možných slov. Tentokrát tedy zařazujeme spíše oddechový úkol.

- Poslední místo: ti, kdo se nezúčastnili
 11. místo: Bára Louková – 51 slov
 10. místo: Miroslav Pražan – 88 slov
 9. místo: Marie Řičářová – 146 slov
 8. místo: Sestry Křivánkovy – 200 slov
 7. místo: Tereza Rakoušová – 267 slov
 6. místo: Barbora Sučeká – 512 slov
 5. místo: Marie Zástěrová – 595 slov
 4. místo: Milada Škodová – 689 slov
 3. místo: Marie Vojáčková – 888 slov
 2. místo: Anna Březinová – 930 slov
 1. místo: FRANTIŠEK ŽÁK – 1186 slov

Gratulujeme všem, kteří měli dost sil a odvahy zápasit s rozbitým psacím strojem a s českým jazykem. I pro nás to však byl někdy dost složitý úkol, zvláště posuzování, zda se jedná o existující tvar slova. To dokazuje, jak jste vynalézaví. Co kdybyste zkusili mimo soutěž napsat o něčem zajímavém, co se děje ve vaší farnosti?

6. kolo: Slovní poker

Díváte-li se na filmy z Divokého Západu, určitě znáte karetní hru POKER. Při ní se hodnotí sestava karet, které má hráč v ruce. Čím více jich je stejných, tím hodnotnější je sestava. Místo karet si dnes ale zahrajme se slovy.

Nalezněte co nejvíce českých podstatných jmen (povolena jsou i česká a počestělá zeměpisná jména vlastní) v prvním pádě jednotného čísla, ve kterých se některé písmeno opakuje alespoň třikrát. Na délce slov nezáleží, ovšem vyhýbejte se složeninám, které se běžně nepoužívají. Ještě hodnotnější je čtyřnásobné opakování jednoho písmene nebo dvě trojice stejných písmen v jednom slově. Písmeno s háčkem rozlišujte od písmene bez háčku, čárka nevadí. Češtinářsky zdatným soutěžícím doporučujeme, aby nepoužívali slovník. A tentokrát budeme poměrně přísní v posuzování spisovnosti zasláných slov.

Děkujeme vám za dosavadní účast a těšíme se na vaše odpovědi.

Uzávěrka 6. kola je 8. března

FLAMENCO TOUR 2001

od 29. 6. do 14. 7. 2001, 7 780 Kč

Praha – Plzeň – Munchen – Milano – Monaco – Monte Carlo (knížecí palác, oceánografický institut, koupání) – Barcelona (prohlídka města, koupání, excelentní katedrála, Gaudiho stavby) –

Montserrat – Zaragoza – Madrid (královský palác, muzeum Prado, park Retiro) – Salamanca – Ciudad-Rodrigo – jezero Embl. de Moneva – Covilha – Serra de Estrela (výstup na nejvyšší horu Portugalska) – Pedrogao (lidové městečko) – Fatima (poutní místo) – Batalha (koupání v Atlantiku, turistika) – Cabo da Roca (nejzápadnější mys Evropy) – Sintra – Lisboa (hlavní město Portugalska, stará čtvrť Alfama, klášter, betlémská věž, přístav) – Serra de Arabida (koupání, turistika) – Portinho da Arrabida – Évora – jeskyně Gruta De las Maravillas – Sevilla (bájný Maurský zámek, katedrála, mešita) – Cordoba (bývalé arabské sídelní město, židovská čtvrť) – Valencia – turistika v pohoří Siera del Boix – Martorell – Andorra (nákupy) – koupání na francouzské riviéře – Praha

TROLLÍ ROMANCE 2001

od 17. 7. do 28. 7. 2001, 6540 Kč

Praha – tranzit do Švédska – trajekt Trelleborg – Kristianstad – Fagelmara (koupání) – Kalmar (opevněný zámek z 11. stol.) – Norrköping, Nokoping –

Stockholm – (hl. m. Švédska, perla severu) – Uppsala (největší a nejkrásnější katedrála, nejstarší univerzita) – Basingen – Olympijský Lillehammer (turistika, olympijské městečko) – Gjøvik – Hardangervidda (největší národní park, turistika) – Oslo (hl. m. Norska, nejhezčí město Skandinávie) – Arkeshus – Kirkeoy (hluboké norské fjordy, koupání) – Göteborg (vyhlídka z nejvyššího mrakodrapu Norska, mořeplavecké muzeum, 3 gotické pevnosti, přístav) – Halmstadt – Helsingborg (přejezd trajektem do Dánska) – Helsingor (Hamletův hrad) – Kodaň (možnost projíždky, malá mořská víla) – Gedser – trajektem do Rostocku – Praha

veškeré informace: Miroslav Rais
 Butovická 6/261, 158 00, Praha 5
 mirais@paegas.vol.cz,
 tel.: 0608/138602